

DZIENNIK URZĘDOWY

Rady szkolnej krajowej w Galicyi.

~~~~~  
Redagowany w Radzie szkolnej krajowej.  
~~~~~

Wydany dnia 15. grudnia 1918.

L. 430/pr.

Rozporządzenie

Rady szkolnej krajowej w sprawie umorzenia dochodzeń dyscyplinarnych.

Rada szkolna krajowa umarza wszelkie dochodzenia i śledztwa, wytoczone osobom stanu nauczycielskiego i uczniom z powodu przekroczeń natury politycznej przeciw państwu austriackiemu.

Tem samem tracą moc prawną wszelkie z takim dyscyplinarnem postępowaniem połączone, lub skutkiem wydanych już orzeczeń powstałe ograniczenia lub wstrzymania poborów służbowych.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie dnia 4. grudnia 1918.

Wiceprezydent
Zoll.

L. 431/pr.

Rozporządzenie

Rady szkolnej krajowej dotyczące kilku zmian w planach naukowych, oraz podjęcia nauki w szkołach lwowskich i innych.

W ślad za reskryptem z dnia 5. listopada b. r. (podanym niżej) wy-siosowanym do wszystkich polskich szkół elementarnych, średnich i zawo-

dowych, a ogłoszonym w dziennikach krakowskich dnia 8. listopada b. r. wydaje się dla szkół polskich i ukraińskich miasta Lwowa i tych powiatów, do których ów reskrypt na czas nie doszedł, następujące zarządzenia:

I. Z dniem 10. b. m. należy rozpocząć naukę we wszystkich szkołach, wymienionych powyżej okręgów. Równocześnie upoważniam jednak dyrekcję i kierownictwa szkół, aby po ewentualnem zasięgnięciu opinii gromadniczych, względnie po porozumieniu się z inspektorami okręgowymi, wstrzymały jeszcze nadal naukę w poszczególnych szkołach lub poszczególnych klasach, gdyby zachodziły przeszkody nie dające się na razie usunąć, jak brak węgla, brak szyb w budynku szkolnym, brak młodzieży, która wstąpiła do służby wojskowej itp. O takich wyjątkach należy donieść Radzie szkolnej krajowej wprost, względnie przez Radę szkolną okręgową. Gdzie nauka pełna nie mogłaby się rozpocząć, tam należy o ile możności zarządzić naukę przy zredukowaniu liczby godzin.

Ze względu na nieustalone jeszcze położenie polityczne, na nienormalne warunki i różne stosunki, panujące w poszczególnych szkołach, pozostawia się decyzji dyrekcji lub kierownictwa szkół, ewentualnie po zasięgnięciu opinii gromadniczych, czy i kiedy zarządzić należy nabożeństwa lub uroczystości wstępne, o jakich mówił wyżej powołany reskrypt z dnia 5. listopada.

II. Wszystkie dotychczasowe ustawy i rozporządzenia państwowe i krajowe, tudzież plany naukowe, zachowuje się na razie w pełnej mocy. Następujące zmiany mają być jednak zaraz wprowadzone:

a) w szkołach polskich i ukraińskich przestaje język niemiecki być przedmiotem obowiązkowym w III. i IV. klasie szkoły ludowej, a znajomość jego nie będzie w przyszłości warunkiem przyjęcia ucznia do pierwszej klasy szkoły średniej. Godziny uzyskane w ten sposób przeznaczyć należy na naukę rzeczy ojczystych, a zwłaszcza historii, geografii i przyrody ojczystej.

Język niemiecki będzie dla uczniów III. i IV. klasy szkoły pospolitej udzielany jedynie jako przedmiot nadobowiązkowy, przyczem odnośne lekcje mają przypadać po ostatniej godzinie nauki obowiązkowej tak, aby dzieci wbrew woli rodziców nie miały powodu pozostawiania na lekcjach tego języka;

b) w szkołach wydziałowych, seminariach nauczycielskich, w szkołach zawodowych i średnich, wprowadza się na miejsce historii, geografii i statystyki monarchii austro-węgierskiej, odpowiednie przedmioty

dotyczące Polski, względnie Rusi, a w utrakwistycznych zakładach Polski i Rusi.

III. Nacisk położyć należy na naukę języka polskiego, względnie ruskiego, oraz literatury ojczyściej. W „Czytankach“, „Bukwarach“, „Szkółkach“, „Wzorach“ i „Wypisach“, które mają być na razie zatrzymane, pomijać należy ustępy, których celem było budzenie w młodzieży poczucia przynależności do państwa austriackiego.

IV. W stosowaniu dotychczas obowiązujących planów nauczania i instrukcyj dydaktyczno-pedagogicznych należy szczególny nacisk położyć na następujące zasady:

a) należy kształcić w młodzieży uczucie miłości Ojczyzny;

b) należy również kształcić poczucie tolerancji religijnej i narodowościowej, by w przyszłości żaden obywatel Państwa nie czuł się obcym w naszym organizmie państwowym;

c) budzić i utrzymywać w młodzieży siłę woli, hart duszy i poczucie obowiązku;

d) rozwijać karność, bez której niema prawdziwej wolności i która tem samem musi zapanować w nowożytnem państwie;

e) wychowaniu fizycznemu zapewnić należy w podziale zajęć szkolnych miejsce odpowiednie do jego wielkiej wagi;

f) nie męczyć i nie nużyć abstrakcjami, oderwaniami od życia definicyjami i pojęciami, oraz suchymi formułkami, które zbyt często spotyka się w podręcznikach szkolnych, opartych na dawnych wzorach niemieckich. Indukcja i heureka powinny być podstawą metody nauczania, środkiem do pobudzania samodzielności i zainteresowania uczniów przedmiotem.

V. Ze względu na liczne przerwy i różnorodne przeszkody w odbywaniu normalnej nauki szkolnej, upoważnia się dyrekcję, aby podobnie jak w roku ubiegłym, w porozumieniu z gromadami nauczycielskimi, przeprowadziły stosownie do miejscowych potrzeb odpowiednie skrócenie planów naukowych.

VI. Upoważnia się kierownictwa szkół ludowych, aby gdzie tego potrzeba zachodzi, rozpoczynały naukę w klasach najniższych aż do dnia 15. marca o godzinie 9. zamiast o 8. rano.

VII. Bliższe instrukcje, dotyczące zarządzeń wyrażonych w ustępach II. i III. niniejszego reskryptu, wyda Rada szkolna krajowa w najbliższym czasie po wysłuchaniu opinii reprezentantów nauczycielstwa, co jednak nie wyklucza natychmiastowego wprowadzenia tych zarządzeń w życie.

VIII. Wnioski zbiorowe ze strony nauczycielstwa, projektujące zmiany organizacyi szkolnej planów naukowych i przepisów dydaktyczno-pedagogicznych należy przedkładać Radzie szkolnej krajowej, choćby zwracały się do Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego, aby Rada szkolna krajowa mogła je rozpatrzyć, ewentualnie wydała natychmiast wskazane potrzebą zarządzenia.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 5. grudnia 1918.

Wiceprezydent

Zoll.

L. 27.482/IV.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcji wszystkich męskich szkół średnich, seminariów nauczycielskich, szkół przemysłowych, oraz szkół i akademii handlowych w sprawie przypuszczenia uczniów do przyspieszonego egzaminu dojrzałości.

Rada szkolna krajowa utrzymuje nadal w mocy dotychczasowe przepisy o przypuszczenie uczniów do przyspieszonego egzaminu dojrzałości czyli t. zw. matury wojennej.

Koniecznym warunkiem przypuszczenia do tego egzaminu jest przedłożenie dowodu pomyślnego ukończenia przedostatniej klasy; natomiast Rada szkolna krajowa upoważnia Dyrekcye, aby zwalniały kandydatów wojskowych od obowiązku uczęszczania do szkoły przez okres czterech tygodni. Tem samem tracą moc obowiązującą postanowienia o osobnych kursach dla kandydatów wojskowych. Do przyspieszonego egzaminu dojrzałości należy przypuszczać tylko tych kandydatów, którzy pełnią czynną służbę wojskową.

Jeżeli kandydat przedłoży dowód, że służbę wojskową (wliczając czas służby w armii austriackiej) pełni przez czas dłuższy niż cztery tygodnie, należy mu wręczyć świadectwo dojrzałości bezpośrednio. Jeżeli tego dowodu przedłożyć nie może, należy przesłać świadectwo jego Komendzie wojskowej, która mu wręczy świadectwo dopiero w chwili, gdy ukończy cztery tygodnie służby. Gdyby kandydat wcześniej został ze służby zwolniony, Komenda winna zwrócić świadectwo, które Dyrekcya unieważni, umieszczając odpowiednią uwagę w protokole egzaminu dojrzałości.

Wojskowi, którzy nie ukończyli przedostatniej klasy, mogą być przypuszczeni do egzaminu dojrzałości tylko w charakterze eksternistów za

zezwoleń Rady szkolnej krajowej. Egzaminy eksternistów z kandydatami wojskowymi mogą się odbywać każdej chwili.

Uczniom klas innych (a więc nie ostatniego roku nauki), wstępującym obecnie do czynnej służby wojskowej, na razie nie należy wydawać wcześniejszych świadectw rocznych. Ewentualne zarządzenia w tej kwestyi będą wydane później.

Inne rozporządzenia, odnoszące się do kandydatów wojskowych, pozostają w mocy bez zmiany po myśli przyjętej zasady, że wszystkie dotychczasowe ustawy i rozporządzenia państwowe i krajowe zachowuje się na razie w pełnej mocy.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 5. grudnia 1918.

Wiceprezydent
Zoll.

L. 6384/III.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych i Dyrekcyi szkół wydziałowych męskich i żeńskich, w sprawie egzaminów ze szkoły wydziałowej celem uzyskania świadectw uwolnienia.

Wzoruąc się na postanowieniach reskryptu Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 12. lipca 1918 l. 14436—XII wydanych dla innych krajów koronnych. Rada szkolna krajowa uzupełnia postanowienia tytułu III. rozdział II. Regulaminu dla szkół ludowych pospolitych i wydziałowych, jak następuje:

Uczniowie (uczenice), którzy ukończyli III. klasę szkoły wydziałowej z postępem niedostatecznym z jednego lub więcej przedmiotów obowiązkowych, a którym z powodu wyjścia z obowiązkowego wieku szkolnego wydano świadectwo uwolnienia po myśli § 183. ostatni ustęp, względnie § 182. Regulaminu szkolnego, mogą być przypuszczeni do egzaminu końcowego po myśli § 219. Regulaminu szkolnego po upływie co najmniej jednego roku od chwili opuszczenia szkoły.

O przypuszczeniu do tego egzaminu winni się uczniowie (uczenice) zwracać do Dyrekcyi tej szkoły wydziałowej, w której zamierzają składać egzamin, Dyrekcyja zaś ma się odnieść do Rady szkolnej okręgowej celem uzyskania zezwolenia na odbycie egzaminu.

Egzamin ma obejmować wszystkie przedmioty obowiązkowe danej szkoły wydziałowej. nie może zatem ograniczać się do poszczególnych

przedmiotów celem poprawienia cenzur niedostatecznych, które uczeń otrzymał w odnośnem niedostatecznem świadectwie szkolnem.

Świadectwo uwolnienia po myśli § 183. Regulaminu można wydać uczniowi (uczynicy) tylko w razie pomyślnego wyniku egzaminu, zachowując przytem postanowienia § 218. Regulaminu szkolnego. Poprzednie świadectwo uwolnienia należy ściągnąć i w aktach zachować.

Okoliczności, na podstawie których odbywa się egzamin, należy zanotować w katalogu egzaminacyjnym.

O wyniku egzaminu należy zawiadomić Dyrekcję tej szkoły, która wydała poprzednie świadectwo uwolnienia.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 29. września 1918.

W zastępstwie
Okecki.

Zmiany w szkolnictwie.

Delegat dla Galicyi Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego Dr. Zoli wydał dnia 5. listopada następujący reskrypt do wszystkich polskich szkół elementarnych, średnich i zawodowych:

„Z rozporządzenia Pana Ministra Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego objąłem z dniem dzisiejszym urządowanie jako delegat tegoż Ministerstwa dla spraw szkolnictwa elementarnego, średniego i zawodowego w Galicyi, zachowując nadal kierownictwo Rady szkolnej krajowej, jako jej wiceprezydent.

Po myśli uchwał, powziętych w Ministerstwie W. R. i O. P. w dniach 2. do 4. listopada i udzielonych mi także wskazówek, po wysłuchaniu życzeń reprezentantów nauczycielstwa w Krakowie i po porozumieniu się z polską Komisją likwidacyjną wydaję z mocy władzy, określonej tym dekretem nominacyjnym, następujące zarządzenia dla wszystkich polskich szkół elementarnych, średnich i zawodowych:

I. W najbliższym czasie urządzie należy w każdej szkole uroczyste nabożeństwo dziękczynne i pochwalne, kończące się odśpiewaniem przez młodzież i nauczycieli hymnu narodowego: „Boże coś Polskę“ następnie odpowiednio do rodzaju szkoły odbędzie się uroczysty poranek a dyrektor względnie ktoś z nauczycieli wytlumaczy młodzieży doniosłe złączenie wszystkich ziem polskich w jednolite państwo. Ponieważ godła i obrazy symbolizujące przynależność do państwa austriackiego według otrzymanych wiadomości zostały już usunięte, przeto w tej sprawie nie wydaję żadnego zarządzenia.

II. Wszystkich funkcyonaryuszy państwowych i krajowych, podlegających Radzie szkolnej krajowej, pozostawia się na ich stanowiskach przy zachowaniu władzy im służącej. Uroczystą przysięgę złożą ci funkcyonaryusze po ustaleniu tekstu roty przysięgi.

III. Wszystkie dotychczasowe ustawy i rozporządzenia państwowe i krajowe zachowuje się na razie w pełnej mocy. Zmiany następujące mają być jednak zaraz wprowadzone:

a) język niemiecki przestaje być przedmiotem obowiązkowym w III. i IV. klasie szkoły ludowej pospolitej a znajomość jego nie będzie w przyszłości warunkiem przyjęcia ucznia do I. klasy szkoły średniej. Godziny, uzyskane w ten sposób, przeznaczyć należy na naukę rzeczy ojezystych, a zwłaszcza historii, geografii i przyrody ziem ojezystych. Język niemiecki będzie dla uczniów III. i IV. klasy szkoły pospolitej udzielany jedynie jako przedmiot nadobowiązkowy, przyczem odnośne lekcye mają przypadać po ostatniej godzinie nauki obowiązkowej, tak, żeby dzieci wbrew woli rodziców nie miały powodu pozostawania na lekcjach tego języka.

b) W szkołach wydziałowych, seminariach nauczycielskich, w szkołach zawodowych i średnich wprowadza się na miejsce historii, geografii i statystyki monarchii austriacko-węgierskiej odpowiednie przedmioty dotyczące Polski i Rusi.

IV. Nacisk położony należy na naukę języka polskiego i literatury ojezystej. W „Czytankach“, „Szkółkach“ i „Wypisach“, które mają być na razie zatrzymane, pomijać te ustępy, których celem było budzenie w młodzieży poczucia przynależności do państwa austriackiego.

V. Aczkolwiek w zasadzie wszystkie plany nauczania i instrukcyje dydaktyczno-pedagogiczne utrzymuje się w mocy, to jednak przy ich stosowaniu należy szczególny nacisk położony na następujące zasady:

a) należy kształcić w młodzieży uczucie miłości Ojczyzny;

b) należy również kształcić poczucie tolerancji religijnej i narodowościowej, by w przyszłości żaden obywatel Polski nie czuł się obcym w naszym organizmie państwowym;

c) budzić i utrzymywać w młodzieży siłę woli, hart duszy i poczucie obowiązku;

d) rozwijać karność, bez której niema prawdziwej wolności i która tem samem musi zapanować w wolnej Polsce;

e) wychowaniu fizycznemu zapewnić należy w podziale zajęć szkolnych miejsce odpowiednie do jego wielkiej wagi;

f) nie męczyć i nie nużyć abstrakcjami, oderwanymi od życia definicyjami i pojęciami oraz suchymi formułkami, które zbyt często spotyka się w podręcznikach szkolnych, opartych na dawnych wzorach niemieckich. Indukcyja i heurystyka powinny być podstawą metody nauczania, środkami do pobudzania samodzielności i zainteresowania uczniów przedmiotem.

Wykonanie powyższych zarządzeń porucza się Dyrekcjom i Radom szkolnym okręgowym.

Dla szkół z językiem wykładowym ukraińskim i niemieckim wyda się osobne zarządzenia.

Wnioski zbiorowe ze strony nauczycielstwa, projektujące zmiany organizacji szkolnej, planów naukowych i przepisów dydaktyczno-pedagogicznych, należy przedkładać pod adresem Ministerstwa W. R. i O. P. na ręce Rady szkolnej krajowej, aby jej umożliwić wyrażenie opinii, a ewentualnie natychmiastowe wydanie wskazanych zarządzeń“.

„Filia Rady szkolnej krajowej“ w Krakowie.

O filii a raczej ekspozyturze Rady szkolnej krajowej, istniejącej w Krakowie od dnia 6. listopada rozechodzą się różne błędne informacye, w szczególności, że ma to być urząd stały dla zachodniej Galicyi. Celem sprostowania tych pogłosek podaję do wiadomości publicznej, co następuje:

Gdy Lwów, a z nim i Rada szkolna krajowa odejście zostały z dniem 1. listopada od znacznej części Galicyi, znalazło się nauczycielstwo w tych obszarach bez władzy administracyjnej, którą reprezentuje Rada szkolna krajowa. Nie miał kto poborów asygnować, przynosić i przydzielać nauczycieli, zezwalać na matury, na duplikaty świadectw, na małżeństwa nauczycieli i nauczycielek ludowych i t. d. Wprawdzie przy Polskiej Komisji likwidacyjnej w Krakowie powstał wydział oświatowy, ale organ ten objął funkcye Ministerstwa oświaty, a brakło organu, któryby w pierwszej lub drugiej instancyi mógł kierować administracją szkolną. A spraw pilnych do załatwienia było coraz więcej.

Z tych powodów zaraz po powrocie z Warszawy, dokąd wraz z radcą Opuzińskim udaliśmy się w październiku na wezwanie Ministerstwa W. R. i O. P. na ważne konferencye reprezentantów z całej Polski, utworzyłem w Krakowie filię Rady szkolnej krajowej, organizując ją na wzór biur Rady szkolnej krajowej we Lwowie. Filia rozpoczęła natychmiast swe agendy na obszarze całej wówczas wolnej Galicyi i świadczyła i świadczy ważne usługi społeczeństwu i nauczycielstwu. Kiedy połączenie ze Lwowem dozwoliło mi na powrót do Lwowa, oddałem prowizoryczne kierownictwo filii członkowi Rady szkolnej krajowej, dyrektorowi dr. Kulezyńskiemu, zastrzegając sobie aprobatę osobistą na miejscu ważniejszych i trudniejszych spraw. Filia nie jest więc żądną władzą na zachodnią Galicyę, ani żadną władzą stałą, ale jest filią na całą Galicyę i ma znaczenie tylko tymczasowe i zastępcze na tak długo, jak długo filia ma sekundować Wydziałowi Oświaty P. K. L. i jak długo Rada szkolna krajowa nie może objąć w sposób normalny agend w obszarach dla filii dostępnych. Spodziewać się należy, że to prowizoryum nie długo potrwa i że wkrótce można będzie zwinąć filię i agendy jej weleć do powrotu do Rady szkolnej krajowej.

Dr. Fryderyk Zoll.

Wiadomości osobiste.

Postanowieniem z dnia 21. października b. r. zamianował cesarz: Stanisława Boronia, profesora gimnazjum z polskim językiem wykładowym w Kolonji, dyrektorem tego zakładu; radcę rządu Edwarda Schirmera, dyrektora gimnazjum w Brodach, dyrektorem gimnazjum VII. we Lwowie; Aleksandra Jaworskiego, profesora II. szkoły realnej w Krakowie, dyrektorem szkoły realnej w Wieliczce.

C. k. Minister Wyznań i Oświaty nadał Bazylemu Seniowowi, nauczycielowi kierującemu 4-klasowej szkoły w Chłopach w okręgu rudeckim i Władysławowi Załkołowi, nauczycielowi kierującemu 6-klasowej szkoły żeńskiej w Rudkach, w uzna-

niu ich wieloletniej bardzo wydatnej działalności na polu szkolnictwa, tytuł dyrektora.

C. k. Minister Wyznań i Oświaty zamianował członkami Komisji egzaminacyjnej dla nauczycieli szkół ludowych pospolitych w Stanisławowie na resztę bieżącego okresu funkcyjnego, mianowicie na lata szkolne 1918/19 i 1919/20:

dyrektorem radę dworu Jana Matijowa, krajowego inspektora szkół; zastępcami dyrektora radę szkolnego Antoniego Rottera, nauczyciela głównego seminarjum nauczycielskiego męskiego i ks. Bazylego Nawrockiego inspektora szkolnego okręgowego w Stanisławowie.

Członkami Komisji: nauczycieli głównych Antoniego Adamusa, Kazimierza Brończyka, Michała Dewossera, Jana Helfera, Władysława Igielskiego, Andrzeja Krochmaluka, Edmunda Łuczyńskiego, Adama Orzechowskiego, ks. Józefa Rakowskiego, Aleksandra Saloniego, Grzegorza Zarzyckiego; Maryę Diener dyrektorke szkoły wydziałowej; Jerzego Gaché, nauczyciela muzyki; Feliksa Hanusza, dyrektora szkoły wydziałowej; Adolfa Horbowego, nauczyciela ludowego; dr. Stanisława Kubisztala, docenta higieny; Alojzę Nadachowską, dyrektorke szkoły wydziałowej; Emila Nawrockiego, nauczyciela ludowego; Maryana Stefanowa, zastępcę nauczyciela szkoły ćwiczeń; Edmunda Unolta, inspektora szkolnego okręgowego i Bazylego Wolańskiego, dyrektora szkoły ludowej.

C. k. Minister Wyznań i Oświaty przyznał VIII. klasę rangi następującym profesorom szkół średnich:

Józefowi Hassnemu i Józefowi Nasielskiemu w gimnazyum w Brzeżanach; Janowi Matlachowskiemu i Henrykowi Rose w gimnazyum w Buczaczu; Janowi Jączkowi, Tomaszowi Jedlińskiemu, Wojciechowi Moroniowi, Józefowi Wróblowi i Adamowi Zassowskiemu w gimn. w Drohobyczu; Ludwikowi Jaskowi, Zygmunutowi Kochańskiemu, Stanisławowi Kurezakowi, Feliksowi Mieszkowskiemu i Stefanowi Pappowi w gimn. w Gorlicach; Antoniemu Mieczkowi w gimn. w Gródku Jagiellońskim; Karolowi Kramarczykowi i ks. dr. Janowi Paskowi w gimn. w Jasle; Pawłowi Voglowi w gimn. w Kamionce strum.; Abrahamowi Resportowi, Michałowi Spulnickiemu, Franciszkowi Stachnikowi i Antoniemu Żukrowskiemu w gimn. z polskim językiem wykładowym w Kołomyi; Bohdanowi Lewickiemu, Włodzimierzowi Łepkiemu i Grzegorzowi Tymoszezukowi w gimn. z ruskim językiem wykładowym w Kołomyi; Wojciechowi Cholewie, Józefowi Wiśniowskiemu i Wilhelmowi Urbanickiemu w gimn. św. Anny w Krakowie; dr. Edwardowi Długopolskiemu w gimn. św. Jacka w Krakowie; dr. Maryanowi Kleczkowskiemu, Stanisławowi Piwce, Janowi Stachowi, Józefowi Szafarskiemu i Feliksowi Szpunarowi w gimn. III. w Krakowie; dr. Gustawowi Krajewskiemu i Piotrowi Liszkowiczowi w gimn. IV. w Krakowie; Sewerynowi Łeszczyszowi, Michałowi Posackiemu, Mikołajowi Polkowi i Julianowi Stefanowiczowi w gimn. akademickim we Lwowie; dr. Stefanowi Batayowi w filii gimn. akademickiego we Lwowie; dr. Emilowi Ulrichowi w gimn. II. we Lwowie; Franciszkowi Barańskiemu w gimn. III. we Lwowie; dr. Benedyktowi Fulińskiemu, Szymonowi Mordawskiemu i Franciszkowi Oziębłemu w gimn. IV. we Lwowie; Wojciechowi Smolińskiemu w gimn. V. we Lwowie; Lesławowi Jaworskiemu w gimn. VI. we Lwowie; dr. Janowi Wowcza-

kowi, dr. Ottonowi Germanowi i ks. Jarosławowi Lewickiemu w gimn. VII. we Lwowie; dr. Aleksandrowi Dąbrowskiemu w gimn. VIII. we Lwowie; Antoniemu Dudzikowi i ks. Romanowi Sitee w gimn. w Mielecu; Piotrowi Zielińskiemu w gimn. I. w Nowym Sączu; Szymonowi Kopytce, Edwardowi Lusiewiczowi i Janowi Nosalowi w gimn. II. w Nowym Sączu; Ludwikowi Czechowi, Adolfowi Kamińskiemu i Kazimierzowi Wyspiańskiemu w gimn. w Nowym Targu; Brunonowi Kozłowskiemu i Adamowi Münnichowi w gimn. z polskim językiem wykładowym w Przemyślu; Feliksowi Przyjemskiemu i Józefowi Zajączkowskiemu w gimn. w Przemyślu na Zasaniu; Michałowi Demczukowi i Antoniemu Talarowi w gimn. z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu; Mieczysławowi Arndtowi, Władysławowi Krajewskiemu i Tadeuszowi Miękiszczykowskiemu w gimn. I. w Rzeszowie; Hermanowi Sternbachowi i Stanisławowi Cebuli w gimn. w Samborze; Janowi Augustyńskiemu, Thilliemu Gbelbowi i Ignacemu Kormanowi w gimn. w Sanoku; dr. Zygmunta Brombergowi i Andrzejowi Klinkowi w gimn. w Sokalu; Władysławowi Drabikowi, dr. Mieczysławowi Gawlikowi, Maryanowi Piątkiewiczowi, Eugeniuszowi Pillerowi i ks. Janowi Taranowiczowi w gimn. II. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie; Julianowi Czajkowskiemu i Ignacemu Pawluchowi w gimn. z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie; Tomaszowi Targowskiemu, ks. Mikołajowi Galantowi i Andrzejowi Mykietiakowi w gimn. w Stryju; dr. Jakóbowi Bienenstockowi i Andrzejowi Graseli w filii gimn. w Stryju; Mieczysławowi Wojkowskiemu w gimn. I. z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu; dr. Aronowi Heilpernowi, Józefowi Kurczowi, Adamowi Rybińskiemu i Aleksandrowi Soleckiemu w gimn. II. z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu; Bazylemu Bezkorowajnemu w gimn. Franciszka Józefa w Tarnopolu; Stefanowi Językowi, Władysławowi Pecowi i dr. Józefowi Pollakowi w gimn. I. w Tarnowie; Janowi Stryzowskiemu w gimn. II. w Tarnowie; Samuelowi Goldblattowi i Juliuszowi Starschedlowi w gimn. w Trembowli; Janowi Heecze, Stanisławowi Mercie i Tadeuszowi Niespodziańskiemu w gimn. w Wadowicach; dr. Stanisławowi Czerskiemu i Henrykowi Ogorzałemu w gimn. w Żółkwi; Tadeuszowi Kaniowskiemu w szkole realnej w Jarosławiu; Władysławowi Ślebodzińskiemu w I. szkole realnej w Krakowie; Karolowi Pępkowskiemu i dr. Joachimowi Reinholdowi w II. szkole realnej w Krakowie; dr. Zdzisławowi Thulliemu w I. szkole realnej we Lwowie; dr. Eugeniuszowi Kucharskiemu w II. szkole realnej we Lwowie; Edwardowi Żuławie w szkole realnej w Rawie ruskiej; Zyszy Bassowi i dr. Bazylemu Kalicunowi w szkole realnej w Sniatynie; Teodorowi Hrycakowi i Wilhelmowi Tyszkowskiemu w szkole realnej w Stanisławowie; Adolfowi Jaślarowi w szkole realnej w Tarnobrzegu; Abrahamowi Moslerowi i Kazimierzowi Węglowi w szkole realnej w Tarnopolu; Władysławowi Michalskiemu i Adamowi Pichorowi w szkole realnej w Wieliczce; Stanisławowi Pszonowi i Mieczysławowi Radwańskiemu w szkole realnej w Żywiecu.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór:

dr. Józefa Romanowskiego na delegata Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej w Przemyślu;

ks. Jana Tokara na duchownego członka obrządku gr. kat. i Dawida Lilienfelda na reprezentanta religii izraelskiej do Rady szkolnej okręgowej w Podhajeach.

Rada szkolna krajowa przeniosła Wincentego Marszałka, profesora gimnazyum w Jarosławiu do gimnazyum I. z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu.

Rada szkolna krajowa zamianowała zastępcami nauczycieli w szkołach średnich:

Stanisława Janika w gimnazyum II. w Nowym Sączu; Ludwika Kosińskiego w II. szkole realnej we Lwowie; ks. dr. Józefa Mareinkiewicza w gimn. w Brzeżanach; Teodozego Stawniczego w gimn. z ruskim językiem wykładowym w Przemysłu; Nissona Szapu i Jana Włosoka w gimn. w Buczaczu; Maryana Sobonia w gimn. w Mielcu; Samuela Herstetna w gimn. w Łańcucie; dr. Henryka Życzynskiego w gimn. I. w Tarnowie; Mikołaja Czubatego i Michała Osimeczuka w gimn. akademickim we Lwowie.

Rada szkolna krajowa przeniosła zastępców nauczycieli w szkołach średnich: Stanisława Gardziela z gimnazyum w Bochni do gimnazyum III. w Krakowie; dr. Tadeusza Walka z gimn. III. w Krakowie do gimn. św. Jacka w Krakowie; Mieczysława Rybarskiego z gimn. w Tłunaczu do szkoły realnej w Żywie; Bronisława Wiśniowskiego z I. szkoły realnej w Krakowie do szkoły realnej w Wieliczce; Grzegorza Jasilkowskiego z gimn. w Gródku Jagiell. do gimn. VI. we Lwowie; Aleksandra Żołewicza z gimn. w Sokalu do gimn. im. Franciszka Józefa I. w Tarnopolu; Zygmunta Żebrackiego z gimn. w Brzozowie do gimn. II. w Nowym Sączu; Józefa Lipińskiego z gimn. w Trembowli do gimn. I. w Tarnowie; dr. Stanisława Ruzewicza z gimn. w Łańcucie do gimn. VIII. we Lwowie; Stanisława Tyrowicza z filii gimn. w Stryju do gimn. Franciszka Józefa we Lwowie.

Rada szkolna krajowa zamianowała dr. Aleksandrę Dziubównę i Helenę Bereźnicką zastępczyniami nauczycielek głównych w seminaryum nauczycielskiem żeńskim w Brzeżanach; Jędrzeja Szafranskiiego, nauczyciela 4-klasowej szkoły popolitej połączonej z wydziałową w Krośnie, zastępcą nauczyciela szkoły ćwiczeń w seminaryum nauczycielskiem męskim w Krośnie.

Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych:

Antoniego Rolskiego dyrektorem 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową szkołą popolitą w Sokalu;

Helenę Nyczównę nauczycielką XX. 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. Oleśnickiego w Krakowie;

Helenę Wernerównę nauczycielką X. 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. św. Jadwigi w Krakowie;

Eleonorę Gołębiowską nauczycielką 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej w Gródku Jagiellońskim.

Bronisławę Frankowską nauczycielką kierującą i Ludwikę Weiglównę nauczycielką 6-klasowej szkoły żeńskiej w Nadwórnej;

Józefa Łuszczyńskiego i Jana Kwolka nauczycielami 5-klasowej szkoły męskiej w Brzozowie;

Henryka Boryczkę nauczycielem, Alojzję Schulzównę i Józefę Adamczykównę nauczycielkami 5-klasowej szkoły z językiem wykładowym polskim w Lipniku;

Oswalda Czarneckiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Lipniku na przysiółku Leszczyny;

Bazylego Kamiańskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Nowosiółce;

Bolesława Steckiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Albigowej;

Laure Dudzińską nauczycielką 4-klasowej szkoły z językiem wykładowym niemieckim w Lipniku na Leszczynach;

Jana Markiewicza nauczycielem 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową im. św. Stanisława Kostki w Przemysiu;

ks. Piotra Maciaszka nauczycielem religii rzym. kat. 4-klasowej szkoły męskiej im. Kochanowskiego w Nowym Sączu;

Józefa Migacza nauczycielem 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową im. Konarskiego w Nowym Sączu;

Maryę Sorokowską nauczycielką 4-klasowej szkoły żeńskiej im. król. Jadwigi w Złoczowie;

Adolfa Brunnera i Antoniego Langer nauczycielami 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej ze szkołą wydziałową w Białej;

Maryę Ochabowiczównę nauczycielką 4-klasowej szkoły pospolitej żeńskiej połączonej ze szkołą wydziałową w Białej;

Józefa Otfinowskiego nauczycielem 4-klasowej szkoły męskiej im. Czackiego w Tarnowie;

Jana Jakóbca nauczycielem 4-klasowej szkoły z językiem wykładowym polskim w Hańlowie;

Stefanię Hörlównę nauczycielką 4-klasowej szkoły w Niegowici;

Bronisławę Szewczykównę nauczycielką 4-klasowej szkoły w Wójtowej;

Maryę Serebniak nauczycielką 4-klasowej szkoły w Szczucinie;

Józefa Kobyłańskiego nauczycielem 4-klasowej szkoły w Toporowie;

Daniela Hrynowca nauczycielem i Jadwigę Götzlikową nauczycielką 4-klasowej szkoły w Strzeliskach nowych;

Piotra Walaszka nauczycielem kierującym 3-klasowej szkoły w Zubrzy.

Nauczycielami kierującymi szkół 2-klasowych: Adolfa Wróblewskiego w Pustomytach; Jana Karwasza w Rudnikach; Dyonizego Kurka w Złotkowiecach; Konrada Poczapskiego w Ożydowie; Kazimierza Gołogórskiego w Stynawie niższej; Bazylego Kulczyckiego w Bilinie wielkiej; Władysława Sochę w Gorzycach; Jana Świątka w Roźniatach; Tadeusza Goreckiego w Stanisławskim; Bazylego Dorosza w Werbiżu; Jana Walczyka w Ożomli; Teodora Sołowkę w Pilipach; Wiktora Węglarskiego w Jaworsku; Jana Hilla w Kęblowie.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 2-klasowych:

Maryę Łychohrajównę w Uhrynowie; Aleksandra Skomorowskiego w Krechowicach; Klementynę Szawlukową w Wojsławicach; Maryę Waskową w Rożdżalowie; Stanisławę z Ładzińskich Smalową w Łanach; Antoninę Chodorowską w Kniesiole; Zofię Roszkiewiczównę w Kolbuszowej górnej; Maryę Kłapouszczakową w Kostarowcach; Paraskiewię Walczykową w Ożomli; Władysława Spodara w Rozwadowie; Antoninę Ładaczkównę w Baczowie.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych:

Andrzeja Różaka w Podezrwonem; Katarzynę Podgóorską w Myślatyczach; Józefa Roga w Stasiówce; Tadeusza Horodyskiego w Ostrowie; Janinę Żelaskównę w Laszkach królewskich; Zofię Grzegorzycową w Zadwórzcu; Antoniego Szapera w Zagórczanach; Maryę Ostrowską w Średniej; Edwarda Kasprowicza w Wapowcach.

Rada szkolna krajowa przeniosła:

Helenę Piotrowską nauczycielkę 4-klasowej szkoły pospolitej żeńskiej połączonej z wydziałową im. ces. Franciszka Józefa I. w Kołomyi na równorzędną posadę w 4-klasowej szkole żeńskiej im. św. Elżbiety w Nowym Sączu;

Janinę Petakównę nauczycielkę 4-klasowej szkoły żeńskiej im. św. Elżbiety w Nowym Sączu na równorzędną posadę w 4-klasowej szkole pospolitej żeńskiej połączonej z wydziałową im. Hofmanowej w Nowym Sączu;

Romualdę Dziurzyńską nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Szczakowej wsi na równorzędną posadę w 4-klasowej szkole w Trzebini wsi;

Maryę Grossównę nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Zawoi na równorzędną posadę w 4-klasowej szkole w Osielecu;

Józefa Prociuka nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Szulhanówce na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Dżurynie;

Cyryla Romacha nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Kuropatnikach na posadę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Słobodzie konkolnickiej;

Józefę Miarczyńską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Jaślanach na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Czaśławiu;

Józefa Maternę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Zarudcach na Zełni na równorzędną posadę w szkole w Siedliskach.

Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

Jana Senika nauczyciela 5-klasowej szkoły w Szczercu;

Maryę Ninyłowiczową nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Majniczu.

Zmarli:

Wojciech Birkowski tymczasowy nauczyciel 1-klasowej szkoły w Niedźwiadzie górnej w okręgu ropeczyckim, zmarł dnia 1. października b. r. w 26. roku życia a w 7. roku służby;

Julia Buchtalarzówna tymczasowa nauczycielka 2-klasowej szkoły w Cetuli w okręgu jarosławskim, zmarła dnia 30. września br. w 25. roku życia a w 6. roku służby;

ks. Antoni Gazda stały nauczyciel religii rzym. kat. 5-klasowej szkoły w Kleparowie w okręgu lwowskim zamiejskim, zmarł dnia 9. października br.;

Franciszek Inger stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Piątkowej w okręgu rzeszowskim, zmarł dnia 28. września br. w 35. roku życia a w 13. roku służby;

Jan Jawor stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Łopuchowej w okręgu ropeczyckim, zmarł dnia 24. września br. w 37. roku życia a w 17. roku służby;

Grzegorz Kizyn stały nauczyciel 2-klasowej szkoły w Hruszowie w okręgu drohobyckim, zmarł dnia 18. czerwca br. na froncie włoskim w 39. roku życia a w 15. roku służby;

- Marya Kozłowska stała nauczycielka 4-klasowej szkoły w Kulezycach szlacheckich w okręgu samborskim, zmarła dnia 25. września br. w 32. roku życia a w 14. roku służby;
- Marya Krawczykówna tymczasowa nauczycielka 2-klasowej szkoły w Jodłówece w okręgu bocheńskim, zmarła dnia 2. października br. w 25. roku życia w 6. roku służby;
- Jan Kulikowski stały nauczyciel 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej w Sniatynie, zmarł dnia 16. września br. w 53. roku życia a w 34. roku służby;
- Mikołaj Kułynyez stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Kamionce lasowej w okręgu rawskim, zmarł dnia 8. października br.;
- Maryan Lisowski stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły w Ułaskowcach w okręgu czortkowskim, zmarł dnia 11. sierpnia br. w 43. roku życia a w 19. roku służby;
- Andrzej Lupa tymczasowy nauczyciel 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową w Jaśle, zmarł dnia 28. września br. w 29. roku życia a w 10. roku służby;
- Aniela Peterowa tymczasowa nauczycielka 1-klasowej szkoły w Bani kotowskiej w okręgu drohobyckim, zmarła dnia 22. września br. w 28. roku życia a w 6. roku służby;
- Helena Piątkowska stała nauczycielka 2-klasowej szkoły w Staromieściu w okręgu rzeszowskim, zmarła dnia 8. października br. w 42. roku życia a w 19. roku służby;
- Helena Prażmowska tymczasowa nauczycielka 1-klasowej szkoły w Toniach w okręgu krakowskim zamiejskim, zmarła dnia 15. października br. w 20. roku służby;
- Mikołaj Puszkarski stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Tumirzu w okręgu stanisławowskim, zmarł dnia 17. października br. w 42. roku życia a w 20. roku służby;
- Jan Siekierski stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły im. Jachowicza w Rzeszowie, zmarł dnia 19. października br.
- Franciszek Süß stały nauczyciel 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową w Samborze, zmarł dnia 24. września br. w 44. roku życia a w 22. roku służby;
- Jan Torba tymczasowy nauczyciel 5-klasowej szkoły męskiej w Oświęcimiu, zmarł dnia 25. września br. w 23. roku życia a w 3. roku służby;
- Wanda Wójejkówna tymczasowa nauczycielka 4-klasowej szkoły im. Konarskiego w Tarnowie, zmarła dnia 15. września br. w 23. roku życia a w 5. roku służby;
- Andrzej Wolf tymczasowy nauczyciel 2-klasowej szkoły w Kalinowie w okręgu samborskim, zmarł dnia 21. października br. w 23. roku życia a w 1. roku służby.
-

Organizacya szkół.

C. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty reskrytem z dnia 10 października b. r. l. 36970—XIII nadało prywatnej 4-klasowej szkole ludowej męskiej im. Szaszkiewicza w Stanisławowie w myśl § 72. państwowej ustawy szkolnej prawo publiczności począwszy od roku szkolnego 1917/18.

C. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty reskrytem z dnia 25. października b. r. l. 28460/X zezwoliło na przekształcenie prywatnego gimnazjum żeńskiego Anny Rachalskiej w Przemyślu na gimnazjum realne żeńskie od początku bieżącego roku szkolnego, mianowicie w ten sposób, że w tym roku w trzech klasach najniższych a w następnych latach stopniowo w każdej klasie wyższej wprowadzony będzie plan nauki obowiązujący dla gimnazyjów realnych w kraju.

Książki szkolne.

Rada szkolna krajowa zalicza w poczet podręczników dozwolonych do użytku w szkołach średnich, seminariach nauczycielskich oraz szkołach wydziałowych książkę p. t.:

„Ks. Dr. A. Jougan, profesor Uniwersytetu lwowskiego. Liturgika katolicka czyli wykład obrzędów Kościoła katolickiego dla szkół średnich, seminarijów nauczycielskich i szkół wydziałowych. Wydanie piąte skrócone z 20 ilustracyami w tekście. Cena egzemplarza w oprawie 3 K 60 h. Lwów z drukarni M. Schmidta i Spółki 1918“.

Rada szkolna krajowa reskrytem z dnia 6. października b. r. l. 1568/V zezwoliła na podwyższenie cen następujących książek szkolnych:

Pawłowski Antoni:	Rachunki kupieckie	część III.	z 4 K 50 h	na 6 K 75 h	
„	„	Arytmetyka polityczna	„ 4 „ — „	„ 6 „ — „	
„	„	Rachunki przemysłowe, część I.	„ 1 „ — „	„ 1 „ 50 „	
„	„	„ „ część II.	„ 1 „ 25 „	„ 1 „ 90 „	
„	„	„ „ część III.	„ 1 „ — „	„ 1 „ 50 „	
„	„	Buchalterya pojedyncza (zeszyty)	„ — „ 75 „	„ 1 „ 20 „	

Rada szkolna krajowa zaleca do bibliotek szkolnych w gimnazyach, szkołach realnych i seminariach nauczycielskich książkę p. t. „Zasady kulturalnych form towarzyskich, napisał dla polskiej młodzieży ks. Mieczysław Kuznowicz T. J. prezes związków polskiej młodzieży. Kraków 1918/9. Gebethner i Spółka“.

Konkurs.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę wermistrza stolarstwa meblowego i budowlanego w szkole zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem.

Z tą posadą połączona jest remuneracya w kwocie 2.600 K rocznie, oraz aż do dalszego zarządzenia dodatek wojenny, zależny od stosunków rodzinnych.

Posada będzie nadana za kontraktem z trzymiesięcznym wypowiedzeniem.

Podania, wystosowane do Rady szkolnej krajowej, zaopatrzone w krótki opis życia i studyów zawodowych, metrykę chrztu (urodzenia), następnie w świadectwo przynależności, świadectwo zdrowia, świadectwo z ukończenia szkoły wermistrzów szkoły zawodowej lub przemysłowej uzupełniającej, świadectwo wyzwolin, świadectwo z odbytej praktyki pięcioletniej jako wermistrz fabryczny (warstatowy) i w świadectwo moralności potwierdzone przez powiatową władzę polityczną a zarazem określające cel, dla którego je wydano, należy wnosić na ręce Dyrekcyi szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem najpóźniej do końca stycznia 1919 r.

Pierwszeństwo mają kandydaci, którzy udowodnią znajomość rodzimego stolarstwa podhalańskiego.

Pożądane jest osobiste przedstawienie się kandydata Dyrekcyi szkoły.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 23. października 1918.

Ogłoszenie.

W okręgu stryjskim zebrano z tygodniowych składek halerzowych młodzieży szkolnej kwotę 1.500 K na cele krajowego Stowarzyszenia Czerwonego Krzyża.

Za ten wydatny wynik składek wyraziła Rada szkolna krajowa podziękowanie wszystkim, którzy przyczynili się do zasilenia funduszów tego Stowarzyszenia.

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.

Z Drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie, ulica Czarnieckiego 12,
pod zarządem Józefa Ziemińskiego.